

NICOWAĆ (28) *vb impf*

o oraz a jasne.

inf nicować (6). ◇ *praes 2 sg* nicujesz (2). ◇ *3 sg* nicuje (11). ◇ *2 pl* nicujecie (1). ◇ *3 pl* nicują (4). ◇ *praet 3 sg m* nicował (1). ◇ *3 pl m pers* nicowali (1). ◇ *fut 3 sg m* będzie nicował (1). ◇ *3 pl m pers* nicować będą (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Przewracać materiał na lewą stronę (najczęściej w celu naprawy, odnowy); replicare sic, ut extra fiat quod fuerat intus Cn [co] (28) : Dał go [osta] Bog do Rymárzá/ vřzał on gárbuie/ Oflą fkorę ná wywrot/ bárzo ią nicuie. RejZwierz 121.

Przen (27) :

a) Przeinaczać, fałszować, przewrotnie interpretować; drobiazgowo roztrząsać podkreślając wady, krytykować; interpolare, transformare Cn (26) : Gdź też oni fłowá yego nicowáli/ A práwye nád oley fáłfsem przenikáli/ Sercá wyernych Páńskich/ wyodac ie do złego LubPs Ov; [najdzie kaźń] ná owe przechyрки co Práwo nicuią GroicPorzRej C3v; BiałKat 323v; Ktore prorocstwo/ ábo obietnicę/ ácz też wfpomina X. K. y także ią iáko y inłze piłmá nicuie CzechEp 296, 84, 148, 312.

nicować w co (1) : Nie máfz kácerftwá fzkodliwřzego/ iedno gdy kto [...] zmyłł duchowny obráca w áielefny [...] á náukę też niebiefką nicuie w źiemfką etc. CzechEp 111.

nicować czym (1) : iego fortelne/ á pod czás fprołne y nieumiejętne dowody/ fłowem Bożym nicować będą. NiemObr 93.

W połączeniach szeregowych (5) : Izafz tu niewidzićie/ iáko fłowá Ducha fwiętego wywracáią/ nicuią y fromocą? KrowObr 224v, 1v, 50v; CzechEp 77; Teć y wiele innych mieyfł piłmá S. on fprołny bluźnierz odcína/ pfluie y nicuie według mozgu fwego. WujNT przedm 7.

W charakterystycznych połączeniach: nicować dowody, ewangeliją, miejsce, naukę niebieską, obietnicę, pisma, Pismo Święte (miejsca Pisma Św.) (6), prawdę, prawo, prorocstwo, słowa (słowo) (Ducha Św., Zbawiciela) (5), (nalepsze, zacne) sprawy (2), wiarę (apostolską) (2), wszystko dobre; nicować słowem bożym; nicować nasubtylniej, sprośnie.

Zwroty: »opak nicować« (3) : Ale czoż profłtaczy krzywy Gdy fą taczy Ludzie zywy. Czo ie wty błędy wprawiaią A wfytko opak niczuią. RejKup d3; KrowObr 50v; Iuż tám máło rozumu gdzye vpor pánuie/ A by nalepfze fpráwy opak on nicuie. RejWiz 8v.

»na ręby nicować« (1) : Leć [!] nie wiem co za vmyłł w ludziech fie nayduie/ Który tak zacne fprawy na ręby nicuie MycPrz I [C]2v.

Szeregi: »nicować i krzyżować« (1) : gdyż y fámeý Ewángelieý nie folguią: ále ią rozmáicie nicuią y krzyżuią. WujNT 204.

»psować, (i) nicować« (3) : ná Arcibifkupá [...] powfłtał/ iż mu bronił Kościołow Katolickich pfłowác/ y wiary nicować. StryjKron 767; NiemObr 157; Czechowic w twoim nowym teftámenćie toż mieyfłce ták pfluie y nicuie WujNT 305. [Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.].

»nicować i (abo) (wy)opakować« [szyk 1:1] (2) : CzechEp 282; A więc to nie pogáńftwo/ wiarę Apoftolfką ták fprołnie nicować y wyopakowác? PowodPr 35.

»nicować abo wyszpacać« (1): iż też także duch święty iest Bog iako oćiec [...] czego nigdziey w piśmie świętym niemáľz: choćiaby ie też kto nafubtylniey nicować ábo wyľzpacać chćiał. *CzechRozm* 13v.

»wywracać i nicować« (2): Ale wy iakośćie zwykli inľze piľmá święte wywracać y nicować ku ľwemu pożytku y vpadu/ ták teľz y to piľmo święte wywracaľz y nicuieľz *KrowObr* 179v. [*Ponadto w poľczeniach szeregowych 4 r.*].

b) *Psuć* (1) : a wľzakoź vľtáviczne pátrźanie ná tę czudność/ częľthokroć nicuie rozľádek á baczenie człowiecze *GórnDworz* Mm3v.

Formacje współrdzenne: przeniećować, wyniećować.

Cf NICOWANY

AŻ